

STERKLINIEK
dierenartsen
HEYTHUYSEN

Dierenkliniek Heythuysen

Dierenarts J.G. Neuteboom en A. Maes
Kloosterstraat 42, 6093 CX Heythuysen
Telefoon: 0475 - 496262
www.dierenkliniekheythuysen.nl
info@dierenkliniekheythuysen.nl

Openingstijden

ma t/m vr 9.00 -12.15 uur en 13.15-18.15 uur
behandeling alleen op afspraak.

nieuwsbrief

In deze uitgave o.a.: ■ Kleine honden, grote problemen ■ Suikerziekte bij kat ■ Twee tinten roze

Een bultje om te bevriezen

Een vaak voorkomende reden voor een consult is dat een eigenaar 'een bultje' heeft gevoeld bij zijn huisdier. We zullen samen met u onze benadering hiervan doorlopen.

- 1) In de eerste plaats is het natuurlijk belangrijk om te weten of uw dier verder gezond is: is er sprake van een normale eetlust, activiteit en uithoudingsvermogen?
- 2) Daarnaast is het belangrijk om te weten of een bultje pijn doet of jeukt: dat is te zien doordat het dier eraan wil likken of bijten, of – bij een bultje op het been – kreupel loopt.
- 3) Belangrijk is ook om te weten of een bultje snel groeit of niet; soms kan een eigenaar hier heel duidelijke informatie over verstrekken; dit is onmogelijk als een eigenaar een bultje pas erg recent heeft ontdekt

Vervolgens gaan we het dier onderzoeken, waarbij eerst de algemene gezondheidstoestand wordt beoordeeld. Dit is belangrijk omdat als je bijvoorbeeld verdikte lymfeknopen voelt, er sprake zou kunnen zijn van een bultje dat uitgezaaid is. Bovendien moet je al in een vroeg stadium vaststellen of een dier een eventuele operatie ter verwijdering van een bultje aankan.

Daarna richt ons onderzoek zich op het bultje zelf. Als hoofdregel geldt dat je erg voorzichtig moet zijn om aan de hand van 'hoe een bultje eruit ziet' een exacte diagnose te stellen. Niettemin zijn op basis van het uiterlijk sommige bultjes toch met grote zekerheid te benoemen:

- 1) Een wrat heeft in het algemeen een kenmerkend bloemkoolachtig uiterlijk
- 2) Een vetbult ('lipoom') zit onder de huid en voelt niet heel erg hard aan
- 3) Een cyste van talg zit in de huid, en maakt een typische indruk als je erop duwt (als een met vocht gevulde, gespannen bal)

Voor een zekere diagnose van bultjes is een zogenaamd 'aspiratie-biopt' nodig: dat wil zeggen dat we er met een spuit + naald wat materiaal uitzuigen en dit op een glaasje uitsmeren.

Een patholoog zal dit vervolgens kleuren en onder de microscoop bekijken, en kan dan meestal een vrij betrouwbare uitspraak doen over wat voor een soort bultje het is, en bij een tumor ('gezwel') ook of het goed-of kwaadaardig is. De meest voorkomende manier om een bultje te verwijderen is chirurgisch: een operatie.

Bij goedaardige bultjes in de huid kun je er ook voor kiezen om deze door middel van bevriezing te laten verwijderen. De techniek van bevriezing is bepalend voor de toepasbaarheid en de acceptatie ervan door uw huisdier: als het niet pijnlijk is kan het namelijk zonder narcose worden toegepast, wat met name bij heel oude dieren (met bv een bloedende wrat) een groot voordeel kan zijn. Met de Cryopen hebben wij een bevriezingsinstrument ter beschikking waar een zeer dun straaltje van het erg koude stikstof-oxide uitkomt. Hiermee kun je het te bevriezen gedeelte zeer nauwkeurig begrenzen, waardoor pijn afwezig tot minimaal zal zijn. Na 4 weken kan het definitieve resultaat beoordeeld worden.

Chippen pups verplicht

Per 1 april moeten pups binnen 7 weken na geboorte verplicht een chip hebben, die geregistreerd moet worden in een erkende databank. Dit ter bestrijding van de malafide hondenhandel.

LENTE

Op het moment dat ik deze column schrijf gebeurt er maar bar weinig in de natuur, alsof deze niet kan kiezen of het moet dooien of vriezen. Wel is net een meteoriet ingeslagen in Rusland maar dat heeft gelukkig weinig of geen dierenleed veroorzaakt. Een ander dierenleed wat eindelijk aangepakt gaat worden is de illegale hondenhandel. De illegale hondenhandel is vele diereigenaren en de overheid al jarenlang een doorn in het oog. Omdat dit een grensoverschrijdend verschijnsel is, wordt er in Europa hard gewerkt aan wet- en regelgeving om dat aan te kunnen pakken. In Nederland is het nu vanaf 1 april 2013 wettelijk verplicht om een hond te chippen en te registreren. Dat betekent dat een hond binnen 7 weken na de geboorte gechipt moet worden. Voordat ze 8 weken oud zijn moeten ze ook worden geregistreerd bij een door het Ministerie van Economische zaken aangewezen databank. Honden die geïmporteerd worden moeten binnen twee weken worden geregistreerd. In praktijk zullen dus de meeste pups worden gechipt in het nest bij de fokker. Bij de daaropvolgende registratie kan dan de (nieuwe) eigenaar vermeld worden. Het is ontzettend belangrijk dat de eigenaar wijziging van adresgegevens of telefoonnummer doorgeeft aan de databank zodat de gegevens up-to-date blijven. Deze registratie heeft al vele honden en katten weer met hun baasjes herenigd maar dat kan alleen als de gegevens kloppen! Ook moet u niet vergeten het dier uit te laten schrijven bij overlijden van het dier. Op dit moment maken we het ene nest na het andere mee, al dan niet met keizersnede. Eén ding is zeker, deze pups zullen allen gechipt worden, laat de lente maar komen!

Kleine honden, grote problemen

Kleine honden zijn duidelijk aan een opmars bezig. Werd het kliniekbestand vroeger beheerst door namen als Boris, Wodan en Nero behorende bij Bouviers, Rottweilers en Duitse herders, tegenwoordig zijn de Gucci's, Prada's en Chanel's niet van de lucht. Deze fraaie namen behoren dan toe aan Chihuahua's, Franse Bulldogjes en andere kleine rakkers.

Je kunt er van denken wat je wilt maar zeker is dat de kleine hondjes toenemen in populariteit. Deze veranderingen in de hondenpopulatie hebben ook tot gevolg dat het medisch aanbod bij de dierenarts ook verandert. Hieronder volgen enkele typische aandoeningen die bij deze hondjes voorkomen en vaak niet onderkend worden door de eigenaar of het risico wordt onderschat.

Brekebeentjes

Omdat deze honden meer gedragen worden dan soortgenoten, is de kans op uit de armen springen of vallen ook groter. Hierbij ontstaan dan typische botbreuken. Bij de Franse Bulletjes valt dan te denken aan gecompliceerde elleboogbreuken die vrijwel altijd het gewricht betreffen. Dit houdt medisch in dat er in feite sprake is van een spoedgeval, zo'n breuk is ernstig en vereist zeker specialistische hulp.

De hondjes met de dunne pootjes zoals de Chihuahua en Dwergpinscher zullen eerder hun pootje breken vlak boven de pols. Ook hier is specialistische hulp noodzakelijk.

Pupproblemen

Bij deze kleine rassen wil het kopje nog wel eens relatief groot zijn voor het geboortekanaal van de moeder. Een keizersnede is dan ook geen uitzondering maar wordt meestal zonder problemen doorstaan. Meer risico ligt in de periode na de geboorte. De zeer kleine pups hebben veel moeite om hun lichaams-temperatuur te handhaven en raken snel onderkoeld. Fokken met deze hondjes is vaak een hele onderneming!

Ademen valt niet mee

De luchtwegen zorgen regelmatig voor problemen. Bulldogjes hebben nogal eens vernauwde neusgaten en een fraai stukje plastische chirurgie kan dan uitkomst bieden. Door de neusgaten te vergroten neemt de ademhalingsmogelijkheid voor het dier enorm toe. Ook kan het zijn dat het zachte verhemelte te lang is. Dit veroorzaakt benauwdheid en mogelijk vreemde ademgeluiden. Deze afwijking kan chirurgisch verholpen worden.

Losse knietjes

Veel kleine hondjes hebben last van knieschijfjes die te gemakkelijk uit de groeve van de knie glijden, dit noemen we een patellaluxatie. Helaas neemt deze aandoening hand over hand toe. De huidige visie is dat het in een vroeg stadium (chirurgisch) behandeld moet worden om slijtage van het gewrichtskraakbeen voor te zijn. Ook de "pindakaasziekte" (ziekte van Legg Calvé Perthes) zien we regelmatig, vooral bij kleine Terriers. De heupkop verliest zijn vorm, het jonge dier gaat kreupel lopen en heeft veel pijn. Deze aandoening is goed chirurgisch te behandelen. Natuurlijke klinkt het allemaal niet zo leuk maar het is goed om te weten wat er mis kan gaan. De kleinere rassen zijn toch wat kwetsbaarder en een tijdige behandeling kan in veel gevallen erger voorkomen.

Ook al zijn de hondjes klein en gemakkelijk te "handlen", het is toch verstandig om met ze naar de hondenschool te gaan. We zien veel hondjes die te veel als mens worden behandeld en slecht gesocialiseerd zijn op honden. Bij een mogelijke ontmoeting neemt de eigenaar het dier direct in de armen en dat gaat een normaal gedrag niet bevorderen. Dit kan bij een volgend hond-hondcontact tot grote schade kan leiden. Verder zijn ze grappig, ondeugend, innemend en aangenaam gezelschap. En de dierenarts? Tja, die zal zich af en toe flink moeten inspannen om de problemen op te lossen en zal soms even moeten kijken of hij alle vingers nog heeft, maar dat is beroepsrisico!

Suikerziekte bij de kat

Wat is suikerziekte?

Diabetes mellitus (suikerziekte) is een aandoening waarbij er problemen zijn met het reguleren van het suikergehalte in het bloed. Suiker (glucose) doet dienst als energiebron voor het lichaam en is onder andere afkomstig uit de koolhydraten uit de voeding. Glucose heeft het hormoon insuline nodig om in de lichaamscellen te komen. Suikerziekte wordt, ook onder katten, een welvaartsziekte genoemd. Het komt voornamelijk voor bij inactieve katten met overgewicht. Bij deze katten is er sprake van een verminderde gevoeligheid voor insuline, waardoor het glucosegehalte in het bloed te hoog blijft en juist in de lichaamscellen te laag.

Wat zijn de verschijnselen?

Veel voorkomende verschijnselen zijn:

- Veel drinken en veel plassen
- Vermageren ondanks goed eten
- Toename van de eetlust
- Slechte conditie van de vacht

Soms, in een verder gevorderd stadium, sloomheid, braken en een snelle ademhaling.

Hoe stellen we de diagnose?

Het meten van glucose in het bloed geeft een duidelijke aanwijzing. Bij katten moet daarnaast de diagnose bevestigd worden omdat in geval

van stress het glucosegehalte ook verhoogd kan zijn. Bevestiging vindt plaats met aanvullend urine- of bloedonderzoek.

Wat is de therapie?

Over het algemeen is suikerziekte goed te behandelen maar in de meeste gevallen is geen genezing mogelijk. De behandeling bestaat uit het toedienen van insuline 2x daags, daarnaast is het belangrijk om aangepaste voeding te geven, de kat af te laten vallen en meer te laten bewegen.

In sommige gevallen zien we dat op de lange termijn, als gewichtsverlies en meer beweging worden gerealiseerd, dat de suikerziekte afneemt en het spuiten van insuline niet meer nodig is.

Conclusie

Al met al is suikerziekte bij de kat goed te behandelen maar voorkomen is altijd beter. Houdt uw kat daarom op het juiste lichaamsgewicht en probeer uw kat te laten bewegen als deze niet buitenkomt. De behandeling van de suikerziekte is goed mogelijk maar heeft wel gevolgen indien u zelf niet kunt behandelen (vakantie). Het heeft ook financiële gevolgen, omdat het een levenslange behandeling kan zijn. De meeste huisdierverzekeringen dekken deze kosten.

WEETJES

Vliegenlarvenziekte

In voorjaar en zomer is dit één van de belangrijkste oorzaken van sterfte onder konijnen. Vaak staan de dieren wat minder onder controle tijdens de vakantie en vervuiling onder de staart trekt vliegen aan die op de huid hun eitjes deponeren. Als dit niet op tijd wordt opgemerkt en de vervuiling niet wordt verwijderd dan zullen de larven al na enkele dagen onderhuids hun vernietigende werk verrichten. Veel konijnen sterven aan shock of moeten ingeslapen worden vanwege de uitgebreidheid van de verwondingen.

Ieder jaar weer leidt dit tot hartverscheurende taferelen in de dierenartspraktijk. Vaak zijn er kinderen in het spel en afgezien van het feit dat het er verschrikkelijk uitziet is het dramatisch om op jonge leeftijd om deze reden je huisdier te moeten verliezen.

Een aantal jaren hebben de Sterklinieken Rearguard geïmporteerd om deze ziekte te kunnen voorkomen. Helaas is dit product niet meer leverbaar. Gelukkig kunnen we u wel een vervangend product aanbieden. Veel konijnen krijgen in het voorjaar hun gezondheidscontrole en de bijbehorende vaccinaties. Vraag uw Sterkliniek dierenarts meteen om het nieuwe product tegen vliegenlarvenziekte bij het konijn! Het belangrijkste blijft het voorkomen van een vuil gebied onder de staart. Dagelijkse inspectie, eventueel wassen en het juiste eten in hoeveelheid en in samenstelling zijn hierbij van groot belang.

Wat is epilepsie?

Het woord epilepsie betekent simpel gezegd 'herhaalde aanvallen'. Een aanval wordt veroorzaakt door overmatige elektrische ontlading in de hersenen. De verschijnselen die dan zichtbaar zijn, kunnen variëren van een eenzijdig trillende lip tot ernstigere uitingsvormen zoals bijvoorbeeld een hond die op de grond valt en met het lichaam wilde, schokkende bewegingen maakt.

Epilepsie kan grofweg ingedeeld worden in 2 typen, namelijk de primaire (of idiopatische) en secundaire (of symptomatische) epilepsie. De meeste honden waarbij epilepsie wordt gediagnosticeerd, lijden aan primaire epilepsie. In dit geval is er voor de aanvallen geen aantoonbare oorzaak te vinden. Deze honden zijn verder helemaal gezond en totdat ze de eerste aanval doormaken, kan niemand –eigenaar noch dierenarts– vermoeden dat ze epilepsie hebben.

Bij secundaire epilepsie is er wel een aantoonbare oorzaak voor de aanvallen aanwezig. Aandoeningen zoals hoofdletsel, hersentumoren, lever- of nierproblemen, infecties, vergiftigingen of lage suikerspiegel kunnen dit tweede type van epilepsie veroorzaken.

Fasen van een epileptische aanval

Een klassieke epileptische aanval bestaat meestal uit 3 fasen, waarbij opgemerkt moet worden dat niet bij iedere aanval deze 3 fasen duidelijk zijn te zien.

Fase 1: Veranderingen in het gedrag van de hond voor de aanval (ook wel aura of prodrome genoemd)

Bij de eerste fase van de epileptische aanval kunt u gedragsveranderingen bij de hond waarnemen zoals bijvoorbeeld ijsberen, speekselen, plassen of overgeven. Uw hond kan zich ook onrustig gedragen, meer uw aandacht vragen of meer janken en blaffen. Na verloop van tijd zal u deze signalen van uw hond beter gaan herkennen, waardoor u de komst van een epileptische aanval bij uw hond makkelijker kunt voorspellen.

Fase 2: De daadwerkelijke aanval (ook wel ictus genoemd)

Deze fase uit zich in de daadwerkelijke aanval en wordt dan ook door de meeste mensen geassocieerd met epilepsie. De verschijnselen die de hond laat zien, kan een angstige ervaring zijn, vooral wanneer u niet bekend bent met wat er precies gebeurt. Normaal gesproken begint een aanval met verstijving van de spieren en valt de hond op z'n zij met de poten gestrekt en de kop naar achter gericht. Schokkerige stuiptrekkingen of peddelende bewegingen met de poten –alsof de hond rent– kunnen voorkomen. De hond kan trillen, z'n ontlasting laten lopen, overgeven, kwijlen en maakt vaak blaffende of jankende geluiden. De meeste honden zullen ook sneller en luider adem gaan halen waarbij soms de tong donkerder lijkt te worden.

N.B. Realiseert u zich dat ondanks het feit dat uw hond z'n ogen open heeft, het dier tijdens een aanval van epilepsie bewusteloos is en niet in de gaten heeft wat er gebeurt. Een aanval kan er vervelend uitzien, toch ervaart uw hond geen pijn.

Mijn hond heeft epilepsie... en nu?

Net als mensen kunnen honden ook epilepsie hebben. Het is heel normaal om bang of bezorgd te zijn als uw hond een aanval krijgt, zeker bij de eerste keer. Maar het kan een minder traumatische ervaring worden als u begrijpt wat er gebeurt en als u weet wat u kunt doen om uw hond te helpen.

Een aanval duurt meestal slechts enkele minuten, hoewel dat voor u als toekijkend eigenaar waarschijnlijk gevoelsmatig veel langer lijkt te duren. Het is daarom erg belangrijk om te proberen de tijd op te nemen als uw hond een aanval doormaakt. Dit kan u en uw dierenarts helpen om op tijd in te grijpen met medicijnen die de aanval stoppen.

Fase 3: Veranderingen in het gedrag van de hond na de aanval (ook wel postictale fase genoemd)

Als de aanval over is, kan uw hond een tijd doodstil op de grond blijven liggen voordat hij weer opstaat. Het is normaal dat de meeste honden kleine veranderingen in hun gedrag laten zien die enkele minuten tot enkele dagen aan kunnen houden. Bekende gedragsveranderingen zijn desorientatie, zwabberend lopen, overdreven honger en dorst, geen controle over de blaas, spierzwakte of tijdelijke blindheid.

Diagnose

Honden met primaire epilepsie zijn in de periode tussen de aanvallen gezond en vertonen normaal gedrag. Zeer waarschijnlijk zal uw dierenarts tijdens een klinisch onderzoek in deze periode geen afwijkingen bij uw hond constateren. Om deze reden is de

belangrijkste informatie voor een dierenarts hetgeen wat u hem als eigenaar vertelt. Uw dierenarts zal het volgende willen weten:

- Hoelang de aanval duurde
- Wanneer op de dag de aanval plaatsvond
- Wat uw hond voor gedrag vertoonde voor én na de aanval
- Details van de aanval zelf. Het kan de dierenarts enorm helpen als u in staat bent om van de aanval een video-opname te maken (bijvoorbeeld met uw smartphone).

Neem direct contact op met uw dierenarts als:

- Uw hond z'n eerste aanval heeft
- Uw hond een aanval heeft die langer dan 5 minuten duurt
- Uw hond herhaalde aanvallen kort achter elkaar heeft
- U zich zorgen maakt over de toestand van uw hond in het algemeen

Behandeling en vervolgstappen

Epilepsie is een aandoening waar de hond de rest van zijn leven aan vastzit. Epilepsie is in de meeste gevallen niet te genezen, maar kan bij de meerderheid van de honden dusdanig onder controle gebracht worden dat u en uw hond samen een goed en gelukkig leven kunnen leiden. Er zijn diverse geneesmiddelen beschikbaar voor een levenslange behandeling. Dit zal niet kunnen voorkomen dat uw hond nooit meer een aanval krijgt, maar het kan wel het aantal aanvallen terugbrengen. De juiste behandeling is hond-afhankelijk en daarom kunt u het beste met uw dierenarts overleggen wat de mogelijkheden zijn.

Neem samen met uw dierenarts de touwtjes in handen en krijg epilepsie bij uw hond onder controle!

Meer informatie: www.epilepsyindogs.co.uk

STERKLINIEK
dierenartsen

Colofon

Redactie

Drs. I.E. van Alten, dierenarts

Drs. B.J. Carrière, dierenarts

E-mail: info@sterkliniek.nl

De nieuwsbrief verschijnt 3 keer per jaar en is een uitgave van Sterkliniek Dierenartsen.

Twée tinten roze

Ik zat achter de computer de patiëntenkaart bij te werken van de rat Fluffie. Ik keek over het computerscherm heen en zag de overbuurvrouw de binnenzijde van het bovenraam zemen. Ik blikte weer terug naar het scherm waar ik een operatieverslag van die ochtend noteerde. De tweejarige vrouwelijke rat had een enorm gezwel in de oksel, vermoedelijk uitgaande van haar melkklier. Na alle opties uitvoerig besproken te hebben (hormoontherapie, afwachten, opereren) ging de eigenaresse akkoord met een operatie. Het onder narcose brengen van een ratje van 410 gram is te allen tijde een hachelijke onderneming. Zeker als de tumor ongeveer een ons weegt (= 25% van het lichaamsgewicht!). Met de modernste verdovingsmiddelen en optimale post-anesthetische zorg bieden we in elk geval de grootste kans op een succesvolle

afloop. Fluffie werd huilend overhandigd door de geëmotioneerde eigenaresse. Ze was al snel versuft na de eerste injectie. Vervolgens legden we haar kopje in een zuurstofmasker, zodat we ook een pijnstillend en verdovend gas konden bijmengen. Ze lag in een veilige narcose zodat we snel het gezwel konden verwijderen. Te langzaam opereren leidt tot een te grote temperatuursdaling, die op zich ook al fataal kan zijn. Nadat de wond intracutaan (= in-de-huid) was dichtgehecht legde de paraveterinair haar in de zuurstofcouveuse. Ik kon die zorg met een gerust hart aan haar overlaten en me op het operatieverslag concentreren. Mijn blik dwaalde echter af naar het bovenraam. De dame in kwestie was geconcentreerd aan het ramenlappen toen haar rechter borst uit haar V-hals plopte. Met het achteloze gebaar alsof ze een tas over haar schouder gooide, wierp ze de

reusachtige boezem weer naar binnen. Snel keek ik weer naar het scherm. Ik voelde me betrappt zonder betrappt te zijn. Toen ik weer schielijk keek hing dit keer haar linkerborst over haar T-shirt te bungelen. Ook dit eigenzinnige roze lichaamsdeel werd met een routineuze handeling onder de kleding teruggezwaid. Toen alles weer binnenboord was besloot ze blijkbaar dat de ramen schoon genoeg waren en verdween van het podium. Ik kon me weer concentreren op het operatieverslag. 's Middags kon Fluffie gehaald worden en de dolblijde, nu van geluk huilende eigenaresse, werd begeleid door een vriendin. Aan het T-shirt herkende ik haar. Ik meende een vette knipooig te zien toen ze me aankeek.

Drs. L. Kamps, Sterkliniekdierenartsenhillegom.nl

Nieuws van Sterkliniek Dierenartsen

Nieuwe voorlichtingsfolder

Regelmatig geeft Sterkliniek Dierenartsen voorlichtingsfolders uit voor de dier-eigenaren. Sommigen zijn ook te downloaden van de website www.sterkliniek.nl. De laatste in deze reeks is "De jaarlijkse gezondheidscontrole". Deze folder beschrijft precies wat uw Sterkliniek dierenarts doet bij de jaarlijkse gezondheidscontrole en wat het belang hiervan is voor uw huisdier. Huisdieren leven "sneller" dan een mens, tenslotte is het leven van een hond gemiddeld al na 10 jaar voltooid. Het minimaal 1x per jaar laten controleren van de belangrijkste organen en zintuigen is dan ook zeer verstandig en soms zelfs levensreddend. U kunt de folder gratis verkrijgen bij uw Sterkliniek.

Sterkliniek Dierenartsen op Televisie!

Verschillende Sterklinieken zullen meewerken aan het programma "Baasje gezocht" wat te zien is op SBS 6 op zondagmiddag om 17.30 uur. De uitzendingen zullen te zien zijn van 24 maart tot en met 12 mei. De uitzendingen bevatten veel nuttige informatie en wie weet komt uw Sterkliniek wel op de televisie!

